

Příspěvky podle § 26 cit. zákona mohou podle odst. 3. býti buď v dohodě se zájemníky smlouveny neb, nedojde-li k dohodě, se schválením vyššího úřadu dohlédacího ustanoveny. Ježto se v daném případě usnesení obce o vybírání příspěvku podle § 26 nestalo, a proto také schválení vyššího úřadu dohlédacího nemohlo býti uděleno, mohlo k vybírání příspěvků dojíti jen dohodou se zájemníkem. Takové dohody však, jak ze spisů patrné, uzavřeno nebylo. Chybí tedy pro vybírání příspěvku dle § 26 fin. novely zákonný podklad, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4996.

Policejní právo trestní. — Zemědělství. — Mimořádná opatření: Ve věcech přestupkových podle § 17 zákona č. 683/1920, o opatření strojených hnojiv, rozhoduje na Slovensku ve třetí stolici ministr vnitra, nikoliv ministr zemědělství.

(Nález ze dne 8. října 1925 č. 18.227).

Věc: Richard B. v O. proti exposituře ministerstva zemědělství v Bratislavě o trestní nález.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem z 28. dubna 1924 uznal okresní úřad v Čadce st-le jako reprezentanta a plnomocníka firmy »Účastiniárska spoločnosť pre mlynový a drevový priemysel« v O., vinným přestupkem § 17 zákona č. 683/1920 a odsoudil jej na základě § 2 zákona č. 337/1920 k peněžitě pokutě 3000 Kč a v případě nedobytnosti k uzamčení na 5 měsíců — z důvodu, že st-l nevyplnil dotazník, který jmenované firmě zaslalo — na základě odst. 2. článku I. vl. nař. č. 131/1921 — »Sdruženie majiteľov lesov na Slovensku.« Z tohoto rozsudku odvolali se jak st-l tak i zmíněné Sdruženie. Rozhodnutím ze 7. října 1924 zrušil župní úřad v Turč. Sv. Martině rozsudek I. stolice a zastavil další trestní řízení. K dalšímu rekursu »Sdruženie« zrušil žal. úřad rozhodnutí župního úřadu a vyslovil, že rozsudek I. stolice »zůstane v plné platnosti.«

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí musil se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno žal. úřadem v mezích jeho příslušnosti. V tomto směru dospěl pak soud k těmto závěrům:

Vydávaje nař. rozhodnutí vystupoval žal. úřad jako úřad III. stolice ve věci přestupku § 17 zákona z 22. prosince 1920 č. 683 Sb. Podle § 1 uh. polic. trest. ř. (nař. býv. uh. min. vnitra a sprav. č. 65.000 ex 1909) přísluší rozhodovati ve věcech přestupkových, jichž stihání jest přikázáno úřadům správním, v III. stolici příslušnému ministrovi. V posledním odst. téhož § se pak stanoví, že v oněch trestních záležitostech, jichž rozhodování v III. stolici není výslovně přikázáno ministru jinému, rozhoduje v III. stolici ministr vnitra. Cit. zákon č. 683/1920, který v § 17 stanoví, že činy tam uvedené trestají se bez újmy případného stihání soudního podle ustanovení § 2 zák. z 15. dubna 1920 č. 337 Sb. — totiž úřady politickými a na území dříve uherském adm. polic. vrch-

nostmi — nemá v ý s l o v n ě h o ustanovení, že v těchto přestupkových věcech rozhoduje v III. stoli ci min. zeměd. Takovéto výslovné ustanovení není také obsaženo ani ve vl. nař. z 30. března 1921 č. 131 Sb., které bylo vydáno na základě §§ 11 a 18 cit. zák. č. 683 z r. 1920, ani v § 2 cit. zák. čl. 337 z r. 1920. Takovýto předpis nelze však vzhledem k svrchu zmíněnému obsahu § 1 uh. pol. tr. řádu shledávati ani v ustanovení § 18 cit. zák. č. 683 z r. 1920, kdež se stanoví, že provedením tohoto zákona pověřují se ministři zeměd., fin., obch. a pro zahr. obchod, ani v ustanovení článku IV. cit. nařízení č. 131 z r. 1921, v němž se stanoví, že toto nařízení provedou ministři svrchu jmenovaní. Ježto tedy v cit. zákoně č. 683 z r. 1920 není kompetence rozhodovati v III. stoli ci ve věcech přestupků tohoto zákona v ý s l o v n ě přikázána min. zeměd., jest podle § 1 uh. pol. tr. řádu příslušným rozhodovati o těchto přestupcích v III. stoli ci jedině ministr vnitra. Nař. rozhodnutí jest tedy aktem úřadu nepřislušného, tudíž aktem zmatečným, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4997.

Četnictvo. — Administrativní řízení: * Proti výroku zemského četnického velitelství o započtení určité doby do četnické pense je přípustno odvolání k min. vnitra.

(Nález ze dne 8. října 1925 č. 18.616).

V ě c: František R. v Ch. (adv. Dr. Vil. Glücklich z Tábora) proti ministerstvu vnitra o pensi.

V ý r o k: Pokud jde o započtení st-lovy služby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916 pro výslužné, zrušuje se nař. rozhodnutí provady řízení; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-I byl zem. četn. velitelstvím v Praze přeložen dnem 1. listopadu 1923 na trvalý odpočinek, byv jako četnický strážmistr uznán superarbitrační komisí dne 6. září 1923 invalidním a ke každé službě nezpůsobilým, a žádal podáním z 12. listopadu 1923 žal. úřad o úpravu pense jednak započtením doby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916, kterou ztrávil ve službě u vojenského oddělení nosičů břemem v pol', jednak připočtením 10 roků z důvodu, že jeho neschopnost ke službě, způsobená poruchou pravého oka, nastala úrazem utrpěným ve službě v dubnu 1923, kdy st-I, pátraje dle rozkazu po krádeži dříví, byl šlehnut v noci v lese do oka větvíčkou.

Nař. rozhodnutím nařídilo min. vnitra zem. četn. velitelství v Praze, aby o st-lově žádosti o započtení doby od 27. července 1913 do 10. dubna 1916 pro výměru výslužného konalo šetření a podle jeho výsledku učinilo samo, po případě v dohodě se zřím v Praze další opatření ve vlastním oboru působnosti a aby o tom vyrozumělo st-le s tím, že za vadu pravého oka nelze mu přiznati zvýšení odpočivných požitků, ježto nejsou splněny předpoklady § 7 zák. ze 4. července 1923 č. 153 Sb.

Po šetření dle tohoto nálezu konaném vyrozumělo zem. četn. velitelství výnosem z 21. března 1924 st-le, že dle cit. rozhodnutí min. vnitra